

КРЫВІНКА

ІНФОРМАЦІЙНА-КУЛЬТУРНАЯ ГАЗЕТА БЕШАНКОВІЦАГА РАЁНА

СНЕЖАНЬ

№ 12 (39)

2008 год

"Нельга есці хлеб нарада і
грэбаваць ягонай мовай".

Ул. Караткевіч.

ПАРОМ, НА ЯКІ НЕ ЎЗ'ЕДЗЕШ

Ужобольшзамесяц, якбешанковіцкі паром возіць выключна пешахода. Справа ў тым, што яго прыстань напаўзатопленая вадой. З-за восеньскай паводкі ўзворенъ вады ў рацэ павысіўся, і цяпер, каб дабраца да парома, пешаходам трэба перабіраца па вузенькіх дошках, кінутых з берага да прыстані. А вось вадзіцелям, якія прагнучы на другі бераг, трэба ехаць у аўтозадзіцца праз Улу або Віцебск.

Здаецца, што тут за праблема, зрабіць даўжэйшую прыстань. Толькі гэта не для мясцовага ДРБУ. Тут, пэўна, мяркуюць, што вось-вось надыдзе

зіма, і Дзед Мароз навядзе такія масты, што можна будзе ехаць у любы бок і без парома. Яно то так, але ж надвор'е апошніх гадоў засведчыла, што лядовы панцыр можа скаваць раку толькі ў лютым, і паром можа працеваць яшчэ і ў студзені.

Зразумела, што кірауніцтва раёна не абцяжарвае сябе праблемамі, кшталту гэтых. Але ж чакаць, пакуль кітайцы пабудуюць нам плаціну, а разам з ёй мост праз Дзвіну, нам прыйдзецца яшчэ добры дзесятак гадоў, калі не больш. Зрабіць новую прыстань,

аб'езд праз Улу або Віцебск.

ВЫПІСВАЙЦЕ НЕЗАЛЕЖНЫЯ ВЫДАННІ!

І гэтыя слова адносяцца ў першую чаргу да сталых чытачоў "Крывінка". Нягледзе на нашы супернікія зарплаты і пенсіі, нягледзе на дарагавізу працу і непасильныя паборы, сёння, як ніколі раней, кожнаму з нас трэба выпісваць "Народную волю" або "Нашу ніву". Трэба мяняць свой прывычны ўклад жыцця, ад пасіўнага суплівання на падзеі ў краіне пераходзіць да актыўнай працы на карысць новай Беларусі. Трэба даказаць гэтай уладзе, што, нягледзе на рэпрэсіі да гэтых выданняў, колькасць прыхільнікаў новага жыцця не зменышлася.

Гэтыя два выданні афіцыйна ўнесены ў каталог "Саюздруку" і на іх можна падпісацца на 2009 год у

любым паштовым аддзяленні. Кошт "Народной волі" на адзін месец – 9 500 рублёў, на квартал – 28 500. Кошт штотыднёвіка "Наша ніва" на месец – 10 000 рублёў, на квартал – 30 000. Пакуль што "Народная воля" выходзіць двойчы на тыдзень здвоенымі нумарамі, але рэдакцыя абяцае з цягам часу перайсці на штотыднёвы пяціразовы выхад.

Калі патрэбна для падпіскі сумадля Вас занадта вялікая, падпісвайцесь ў складчыну з сябрамі-аднадумцамі. Разлічваць на тое, што Вы будзеце дадзені пра навіны з "Крывінкі", не прыходзіцца. Гэта мясцовае выданне, якое ставіць сваёй мэтай дапамагчы вырашыць мясцовых праблемы.

З'ЯВІЛАСЯ "НАРОДНАЯ ВОЛЯ"

Першымі днямі снегня ў бешанковіцкіх кіёсках "Саюздруку" пасля некалькіх гадоў пераўпынку з'явілася "Народная воля". Праўда, замаўляюць на наш раён усяго некалькі асобнікаў газеты. Але пра тое, што яе можна набыць, мала хто ведае, а таму ёсць небяспека, што і тыя асобнікі могуць быць нераспраданымі. Кашт газета ў меру танна, усяго 700 рублёў (але ж гэта двайны нумар на восьмі вялікіх старонках), тым больш, што яе можна набываць і ў складчыну, на дзве-тры сямі. З іншых выданняў, якія варта было пачынаць, я б адзначыў рускамоўны штотыднёвік "Свабодныя навіны плюс", што выходзіць кожную сярэду. Іншы папулярны цікавы штотыднёвік "Наша ніва", які калісьці рэдагаваў сам Янка Купала, і на які атрыманы дазвол на

падпіску, таксама можна набыць у Бешанковічах. Яго кошт – 2000 рублёў. (Аб'ём штотыднёвіка – 16 старонак).

Трэба ўзгадаць, што з'яўленне ў свободным продажы папулярных калісьці газет звязана з новай палітыкай у краіне. Сённяшнім беларускім уладам вельмі хочацца, каб Беларусь, урэшце, прызналі за сапраўдную єўрапейскую краіну. Каб зрабіць тое, трэба зусім нямнога: наладзіць нармальныя стасункі з краінамі Еўразіяzu. А яго кірауніцтвам пастаўлены ўмовы, згодна якім наш урад павінен зрабіць наша жыццё больш дэмакратычным. Хоць мне асабіста і не верыцца ў выкананне пры сучаснай уладзе на Беларусі гэтых умоваў, але сам факт пачынення адносін з Еўразізмам мае месца.

Вялікія праблемы малой вуліцы

На вуліцы імя Дароўскага ў Бешанковічах знаходзіцца ДРБУ-110. Здавалася б, што дарожнікі сваю вуліцу змогуць дагледзець. На самой справе атрымоўваецца інакш. Большая частка вуліцы ў ямках і выбоінах, бо заасфальтаваны толькі яе невялічкі кавалак з боку ДРБУ. Тут, проста пад вокнамі кантторы ДРБУ абсталівалана стаянка легкавых машын, якая заняла месца, дзе павінен быць тратуар. Чалавек, які ідзе па краю вуліцы, вымушаны абыходзіць машыны і трапляць на праездную частку. Асаблівая небяспека назіралася тут пасля апошняга лістападаўскага снегападу, калі снег з тэрыторыі ДРБУ быў вычышчаны проста на вуліцу, звузіўши яе да мінімуму. Дзеци, якія ішлі ў школу і сад, што ляжаць непадалёку, літаральна лавіравалі паміж машын, стараючыся хутчэй праскачыць створаную на дарозе "кашу".

Вуліца мае і іншыя адметнасці. Так, асвятленне на ёй ёсць толькі з боку ДРБУ, а таму вяртацца са школы па гэтай вуліцы дзецым прыходзіцца ў поўнай цемры. Дарэчы, на процілеглым ад ДРБУ баку вуліца заканчваецца глыбокім меліяратыўным каналам, які не абазначаны ніякімі знакамі і ўяўляе небяспеку.

Вось такія нашы праблемы, з якімі жыхары сутыкаюцца штодня і якія ствараюць пэўную нязручнасці. Хто дапаможа іх вырашыць?

В.Гракун.

ДЗЕ ВЫ, ТАЛЕНТЫ?

Сёлета ў традыцыйным конкурсе пэатаў "Крыніца творчасці", які прайшоў 6-га снежня ў экалаґічным цэнтры Бешанковіч, удзельнічала толькі шэсць вучаніц. Яны прадстаўлялі гімназію, Свячанску і Бачэйкаўскую школы. Яшчэ год-два таму колькасць удзельнікаў конкурсу перавышала дзесяцца чалавек.

Дзяўчаткі жадаюць пісаць свае творы, хаця гэта і вельмі складаная для іх праца. Амаль усе пішуць на дзвюх мовах, але беларуская мова для большасці вучняў не з'яўляецца мовай зносін. Прывемна, што на ёй яшчэ нехта не піша, але гэта, здаецца мне, апошняя струменьчыкі мляеучай крынічкі. Дзяўчаткі "новай нацыянальнай палітыкі", якія вядзя свой адлік ад славутага рэферэндуму 1995 года, наша мова пакінула памірае. Тым больш, што яе больш не сілкуюць ні бабуличыны казкі, ні матульчыны калыханкі, ні дзядуліны аповеды. Тоё, што дзеци наогул пішуць па-беларуску, заслуга выключна сельскіх настаўніц роднай мовы. Яны адшукваюць тыя таленты і клапатліва ўзрошчаюць, пакуль тыя не становяцца абітурыентамі філфакаў.

Цытата нумара:

Лепшы сродак для
прамыўкі мазгоў –
праўда.

Лілі Томлін

ЛЯ ПОМНІКА

Куды вядзеш ты нас, Ільліч,
Да лобнага якога месца?
Дзе зноў няянінных кроў пральеца?
Ну, гавары ж, чаго маўчыш?

З рукой працягнутай стаіш,
Але, я бачу, не ў гуморы.
Што, разумееш наша гора?
Тады давай, кідай свой кліч!

А лепей ты адсюль бы зьбег:
Так зблыталі твае ідэі!
Ня людзі гэта -- ліхадзеi.
Бач, кветкі зноў нясыць табе.

Яны з імпэтам і цяпер
Тваёй аддадзенія справе,
Але штокрок на шлях няправы
Іх цягне, вер мне ці на вер.

Чым больш ідэй бязглазды міт,
Адстойваюць з тым большым
віскам,
І з рынкавым сацыялізмам
Уладжваюць свой дабрабыт.

Маўчы, не апускай руку --
Яны ж са шляху могуць зьбіца!
Што нам рабіць: мо зноў вучыца,
Ці даць пара па карку ім?

Г.Станкевіч.

АБ'ЯВА

Каб атрымліваць кожны
Каб атрымліваць кожны
нумар газеты "Крывінка"
паведаміце рэдакцыі аб гэтым – зрабіце бесплатную
падпіску.

Рэдакцыя абвяшчае конкурс чытачоў "I такое бывае!". Удзельнікаў конкурсу чакаюць прызы, а пераможцу – сюрприз! Матэрыялы дасылайце на адрес рэдакцыі. Апошні тэрмін – 31 снежня. Вынікі конкурсу будуть падведзены на першым навагоднім нумары.

Калі парушаны вазы права спажыўца, працаўніка, то даем эфектыўныя парады па абароне права і пошуку бясплатных юристу. Звязтайдзіцца на адрес газеты "Крывінка".

НА ГРАНИ ПОРАЖЕНИЯ

**Александр Клаковский,
"Белорусские новости"**

Интересная цепочка декабряских событий. 17 лет назад в Вискулях был оформлен распад СССР. Восемь лет спустя, тоже 8 декабря, Ельцин и Лукашенко подписали договор о союзном государстве. В выборе даты был, конечно, момент демонстрации: вот, возрождаем разрушенное! А 1 декабря нынешнего года разразился скандал со срывом высшего госсовета СГ — и политологи заговорили теперь уже о всамделишных похоронах союзного проекта.

Москва давно не верит ни интеграционным лобзаниям, ни слезам белорусского начальства (убавьте, Христа ради, ценник на газ в память о совместном гниении в окопах ВОВ!). Сегодня она злорадно ждет. Денежки, говорите, кончаются, кредита хочется? А пусть вам Саакашвили кредит даст! Своими лары, гы-ты! (Задо-таки не признание мятежных грузинских провинций...)

В итоге сжалились, полкредита дали (по некоторым косвенным подсчетам, этот миллиард ухнул в считанные дни). А вот вторую траншу, еще миллиард, подвесили, обставив скользкими условиями, смысл которых — в пользу экспансии российского рубля.

Тем временем иссякла неумная бравада наших державных мужей по поводу мирового кризиса. Стало очевидно, что белорусская стабильность вот-вот накро... — ладно, не будем сеять панику — столкнется с оч-чень большими проблемами.

Уже случилась сенсация, которую народ пока не осмыслил. Нынешняя власть, ранее бравурно напевавшая «Все выше, и выше, и выше», впервые совершила усекновение зарплат. Склонила вью перед МВФом, который ранее пламенно хулил. Значит, деньги нужны позарез. И значит, стоит ожидать других шагов в духе реко-

мендаций МВФа: девальвации, резкого удорожания коммуналки и т.п.

Тут уж даже на тефлоновый рейтинг официального лидера вряд ли кто даст гарантию.

Пришел час платить по счетам.

Бита карта популізма. Власть уже не обещает аутсайдерам много прянников. Теперь ее мотив: «И прянников сладких всегда не хватает на всех».

**Бита карта экономического дери-
жизма, патернализма и антирыночной
фронды.** Мы, мол, Родину не распродадим, буржуям — шиш, доморощенных вшивых блох — на цугундер, всё будет под железной дланью социально озабоченной державы и т.п.

Бита карта «союзного строительства». Игры с империей подвели к опасной черте. Уступи еще пару пядей — и страна в пасти большого удава.

Бита карта узколобого антizападничества. Мы, мол, страну за цивилизованным миром не поведем и всё такое.

Власть тихо крадет и насмех перелицовывает лозунги прежних классовых недругов и политических оппонентов. О преимуществах раскрепощенной экономики самый высокий чин говорит с таким пафосом, что записной либерал Ярослав Романчук нервно курит в сторонке (шууч, Ярослав — спортсмен. Мы с ним не раз в футбол гоняли).

Короче, начинаем пить нарзан, когда у административной экономики уже почки отваливаются. Выбор — между плохим и очень плохим. Благодатным временем для хозяйственных реформ были предыдущие несколько лет, когда российская нефтегазовая «хаяява» создавала подушку безопасности. Но кремлевский грант профукали.

А теперь и с Москвой рассобачились, и в Европу боязно. Тем более что и брюссель-

ские деятели мало похожи на Санта Клаусов. Они больше условия ставят, чем коврижки суют. Конечно, если пройти через ЕСовское чистилище, переделать законы и экономические механизмы (да и политические, черт возьми!) — то на выходе может получиться вполне симпатичная и конкурентоспособная страна Старого Света.

Но... «Эх, Киса, — сказал Остап, — мы живые на этом празднике жизни». Выползание из парка Юрского периода в эту новую реальность грозит нынешней правящей элите участью динозавров.

И потому страна бутыкается вот уже 18-й год после Вискулей. Историческое зависание тщится маскировать под якобы мудрую «многовекторность». Но на самом деле мы просто — зависшие в постсовке. Да, колбасит нынче весь экс-СССР. Но приличнее других выглядят, я считаю, прибалты. Они сразу сделали четкий выбор, сожгли мосты назад в СССР и уже вмонтировались в Европу. С которой, в общем-то, и не разрывали духовной, цивилизационной связи. В большой еврокомпании легче будет и кризисом переболеть.

Ну а белорусы остались сидеть на двух стульях. Теперь у обоих ножки расползаются.

Будь это проблемой лишь отдельных персон, взявших страну 14 лет назад популізмом, иллюзией реставрации совка, — так ладно бы еще. Но, по банальному историческому закону, платит тот самый электорат, который поверил сказкам. И еще недавно думал, что мы схватили бога за бороду. Что будем вечно, не напрягаясь, балдеть от халявного воплощения триады «чарка, шварка, поддержанная иномарка».

Теперь вот надо платить. А сколько заплатят дети и внуки — остается только гадать. Можно набраться кредитов как жаба грязи. Только вот проценты у них злы.

ЭКСПЕРИМЕНТ НАД ИНДИВИДУАЛЬНЫМ ПРЕДПРИНИМАТЕЛЕМ

**Александр ГЕРАСИМЕНКО,
"Экономическая газета"**

Этой осенью с участием ряда заинтересованных органов госуправления был проведен эксперимент, цель которого — определить, выполнимы ли правила ввоза товаров в республику, по которым с 1 января придется работать десяткам тысяч индивидуальных предпринимателей. Бизнесмен, точнее, бизнес-леди, которая согласилась пройти все процедуры по полной, с задачей справилась. Однако то, сколько это стоило средств, времени и нервов, заставляет задуматься о накале страсти, которые могут вспыхнуть, когда такой путь придется проходить многотысячной армии предпринимателей.

Результаты пробной доставки товара обсудили на недавнем «круглом столе» в Совете по развитию предпринимательства. Напомним, с 1 января заканчивает свое действие льгота, установленная п.3 Указа Президента от 18.06.2005 № 285, позволяющая ИП ввозить в республику из России товары, происходящие из третьих стран без таможенного оформления и обложения таможенной пошлиной.

Чтобы понять, какие сложности стоят за новыми правилами, было решено ввезти в Беларусь партию товара не с территории России, а иной страны, что уже сейчас предусматривает общий порядок таможенного оформления для всех субъектов хозяйствования. Участник эксперимента — индивидуальный предприниматель

Екатерина Чижик — выбрала Турцию, текстильные товары которой широко представлены на нашем рынке. Первоначально она хотела завезти партию стоимостью в 20 тыс. EUR, но, прикинув риски, уменьшила объем до 8,5 тыс. USD и, очевидно, не зря. Накладные расходы на доставку товара и прохождение

всех процедур составили 100% к первоначальной стоимости закупки! При этом процесс (доставка и растаможка) затянулся более чем на месяц.

Сложности возникли уже на этапе поиска перевозчика: из 12 найденных только 3 занимались доставкой сборных грузов (различных групп товаров). «Мне предлагали: заказывай фуру — и тебе это будет стоить совсем недорого — 5-6 тыс. USD», — рассказала Е.Чижик. Нанимать одной 20-тонный грузовик было накладно, однако и вкупе с другими заказчиками расходы оказались весьма существенными: доставка 1120 кг из Турции обошлась в 1600 USD.

Не все гладко пошло и на этапе таможенного оформления уже привезенного в республику товара. «Я была уверена, что пройду процедуры легко. Мне говорили: ты в эксперименте, оформление проведешь чуть ли не в один день. Но не тут-то было. Такое ощущение, что ситуацию, с которой столкнутся другие предприниматели, показали в развернутом варианте», — заявила она.

Самым же большим испытанием, по признанию ИП, стал специальный лист — опись товара с расшифровкой. Такой процедуре подлежат товары текстильной группы, таможенная пошлина на которые рассчитывается комбинированным методом, от стоимости (для более дорогих, но легких видов товара) либо пофиксированной ставке за кг. Ввезенные вещи пришлось рассортировать (по фирмам-

поставщикам, артикулу, составу материала, размеру) и составить подробную опись с указанием количества единиц по каждой позиции.

К слову, таможенная пошлина на всю партию составила 6,1 млн. Br, а НДС — почти 5 млн. Br. В сумме это — около 65% стоимости закупки.

Итак, расходы на доставку, таможенное оформление, уплату НДС, гигиеническую регистрацию товара сравнялись с суммой закупки. При этом у участника эксперимента практически не было затрат на хранение, поскольку товар со склада СВХ был отгружен в торговые точки.

«Вам не надо будет и митингов — вы просто получите предпринимателей с их эмоциями», — заявила Е.Чижик, имея ввиду распространение с 1.01.2009 г. таких условий импорта на всех ИП.

Эмоции, однако, вряд ли приведут к продлению льготного режима. И дело не в том, что государство сознательно хочет усложнить жизнь десяткам тысяч предпринимателей.

По мнению чиновников, сейчас ситуация можно разрядить, организовав массированную информационную подготовку ИП. «Готовы проводить встречи каждую неделю, — заверил начальник отдела организации таможенного оформления ГТК Александр Нистюк. При этом он констатировал практическую полную пассивность предпринимателей в изучении вопроса. — Была организована прямая линия — если 10 звонков поступило — хорошо. Никому это надо!»

Сложно, однако, поверить, что в оставшийся месяц можно провести ликбез среди десятков тысяч предпринимателей. Но даже подробный инструктаж, как показал опыт Е.Чижик, вряд ли убережет от проблем при прохождении таможни.

Похоже, с 1 января предприниматели будут ввозить товар на общих основаниях.

Придется привыкать.

Народная творческая

Я любіў цібя, Расія:
Залатыя купалы,
Нефцегазавую сілу,
Льготы, крэдзіт, далары...

А ціпер сіжу асіллы,
Лысы, грусы і адзін.
Этат Вова очань хітры —
Не памог і Барадзін.

І яго втарая сушчнасьць —
Мелкі гадзкі Медзьвядзёй —
Тожа нас ні хоца слушаць.
Ах, прашчай мая любоў...

Павярну на запад вектар,
Смажу лыжы — і апяць...
Хто тут глаўны,
где дзірэктар?
Дайце вас пацалаваць!

ДЪВЕСЬЦЕ БЕЛАРУСАЙ УСТУПЯЦЬ У НАТО

У межах праграмы NATO для ўдзелу ў міратворчых апэрацыях у Беларусі падрыхтаваная адна мотастралковая рота — гэта 20 вайскоўцаў. Таксама рыхтуюца афіцэры, перакладчыкі, лекары — усяго ў праграме задзейнічана блізу 200 чалавек.

У Літоўскай амбасадзе адбылася канферэнцыя прадстаўнікоў пайночнаталянтычнага альянсу, ураду Літвы і Беларусі. Сярод меркаваныя прагучалі і заявили пра тое, што Беларусі не абысыціся без NATO.

З 1997 году Беларусь супрацоўнічае з NATO ў межах праграмы аб партнэрстве. Але краіна-партнэрство NATO амаль 50 — у тым ліку далёкі Японія і Аўстралія. А як супрацоўнічае з NATO Беларусь, якая мяжуе з трыма краінамі альянсу — Польшчай, Літвой і Латвіяй. Пасол Літвы ў Беларусі спадар Эдмінас Багданас на правах кіраўніка амбасады, якая два гады выконвала ролю кантактнай амбасады NATO, гэтак ацаніў супрацоўніцтва:

«Паколькі я аптыміст паводле харарактару, то буду ацэніваць з разлікам на будучыню. Мяркую, пасля сёньняшніх сустэрэчы мы знойдзем больш крапак для супрацоўніцтва. Можна зрабіць больш».

На кэнферэнцыі прадстаўнікі альянсу згадвалі, як ў першыя гады Беларусь супрацоўнічала зь імі з аглядкай на Рәсей, паводле прынцыпу «ня болей і ня меней». Сёлета адносіны Рәсей і NATO пагоршыліся, асабліва прыкметна пасля падзеяў на Каўказе. Нават быў адклікны ў Москву прадстаўнікі Рәсей ў NATO. А ці пайўльвалі гэта на пазыцыю Беларусі адносна партнэрства? Кіраўнік управы Міністэрства замежных спраў Уладзімер Герасімовіч заявіў, што «нельга дапусціць вяртаньня да былога канфрантацыі», патрэбна «палітычны дыялог і практичнае супрацоўніцтва». Паводле нашага меркаваныя, NATO адрыгывае вялікую ролю у сыштэме ўсходніх бясыпек і тут Беларусь гатовая да далейшага супрацоўніцтва. Мы перакананы, што сумесны адказ сучасным праблемам і выклікам ёсьць падмуркам супрацоўніцтва паміж Беларусью і NATO»

Прадстаўнік міністэрства абароны Андрэй Царык распавёў, што цягам некалькіх гадоў Беларусь бярэ ўдзел ў міратворчых манэўрах, якія праводзіць NATO ў розных краінах. Апошні раз — ў Катары. Што да ўдзелу ў пэўных міратворчых апэрацыях, у тым ліку пад эгідай NATO, Беларусь ад іх устрымліваецца. Таксама на тэрыторыі краіны не праходзяць манэўры міжнародных міратворцаў — афіцыйна з прычыны адсутнасці адпаведнага закону.

Заснавальнік і рэдактар:
Георгій Станкевіч

Адрес рэдакцыі: Бешанковіцкі раён,
в. Старыя Ранчыцы, e-mail: stan62@tut.by.
Тэл. 37455, маб. +375292184739

Наклад: 290 асобнікай.
Выдаецца пры падтрымцы сяброў.
Распаўсюджваецца бясплатна